

Den skjulte historien til vers førti – nummer tjuetre

Esekiel nummer fire

Jeff Pippenger

2026-08-09

Esekiel blir omtalt som «den sørgende profet», for han er et symbol på de hundre og førtifire tusen, som i kapittel ni i hans bok sørger (sukker og roper) over de vederstyggeligheter som blir gjort i landet og i menigheten. I avsnittet fra Testimonies som vi siterte i den forrige artikkelen, skrev søster White: «Profeten selv var en fremmed i et fremmed land, hvor grenseløs ærgjerrighet og brutal grusomhet hersket eneveldige. Det han så og hørte om menneskelig tyranni og urett, fylte hans sjel med sorg, og han sørget bittert dag og natt.»

De hundre og førtifire tusen er «Israels utstøtte», som ble spredt, slik det fremstilles ved at Esekiel ble ført i fangenskap. Beseglingsprosessen som fremstilles i Esekiel 9, er den samme som i Åpenbaringen 7, og begge disse kapitlene fremstilles som noe som finner sted i de siste dager.

«Denne beseglingen av Guds tjenere er den samme som ble vist Esekiel i syn.» Testimonies to Ministers, 445.

Fra tronen leder Gud kjerubene, som igjen styrer hjulene. Esekiel skulle forstå av synet at Gud hadde kontroll, selv i den perioden da alt syntes å være i forvirring. Søster White sier «på lignende måte» etter å ha fremstilt Guds ordning på tronen, hvor han leder kjerubene som styrte jordens anliggender, slik hun beskriver Johannes i helligdommen der Kristus vandret blant de sju menighetene. Esekiel og Johannes er symboler på dem som lever i beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen, om hvem inspirasjonen sier: «De scener som skal utspille seg i vår verden, er ennå ikke engang drømt om.»

Da søster White nedskrev disse ordene, var de visselig sanne, men i beseglingens tid finner de sin fullkomne oppfyllelse. For om lag tjue år siden, ville du da ha tenkt at det som nå finner sted i verden, skjer i forbindelse med islamens sverming av gresshopper? Gresshopper som symbol på islam i Åpenbaringen kapittel ni omfatter i naturen vandringen til Nord-Afrikas gresshopper. Disse svermende gresshoppenes afrikanske trekkerte samsvarer med geografien som ble overtatt av islam. Islam nedstammer fra Ismael, og Ismaels mor var Hagar. Hagar betyr «flukt» eller «å flykte». På arabisk gjengis navnet vanligvis som Hajar (حاجه), og det er knyttet til den samme roten som gir oss Hijra (Muhammeds migrasjon/flukt). Islams røtter er forbundet ikke bare med gresshoppenes sverming, men røttene omfatter også betydningen migrasjon. Drømte noen noensinne om at illegal immigrasjon var en manifestasjon av islamens gresshoppe?

Drømte noen at de globale kommunistene ville inngå en allianse med de islamske hordene? Både islam og globalistenes dragemakt stiger opp fra avgrunnen i henholdsvis Åpenbaringen 9/11, og avgrunnen representerer en manifestasjon av satanisk makt. Begge de nåværende allierte er

redskaper for Satan ifølge sannhetens skrifter.

«'Når de skal ha fullført [er i ferd med å fullføre] sitt vitnesbyrd.' Den perioden da de to vitnene skulle profetere kledd i sekkestrie, endte i 1798. Idet de nærmet seg avslutningen av sitt verk i skjul, skulle det føres krig mot dem av den makten som fremstilles som «dyret som stiger opp av avgrunnen». I mange av Europas nasjoner hadde de maktene som hersket i kirke og stat, i århundrer vært kontrollert av Satan gjennom pavemaktens mellomkomst. Men her føres en ny åpenbaring av satanisk makt fram for vårt blikk.» The Great Controversy, 268.

Søster White identifiserer her sosialismens fremkomst i tiden for den franske revolusjon, samtidig som hun også påpeker at Satan også kontrollerer den pavelige makt. Den pavelige makt stiger også opp av avgrunnen i Åpenbaringen sytten, og i Åpenbaringen kapittel ni er islam den røyk som steg opp fra avgrunnen. Poenget står fremdeles fast; mente inspirasjonen virkelig: «De scener som skal utspilles i vår verden, er ennå ikke engang drømt om?» Hvem drømte at islam nå skulle bli utbredt over hele Europa og nå være på vei ned over Amerika? Drømte du at gresshoppene skulle bli spredt over hele kloden av globalistene i De forente nasjoner, Den europeiske union og De forente staters demokratiske parti?

Hvem kunne ha drømt om at utdanningsinstitusjonene skulle bli overvunnet av den kommunistiske og islamske alliansen som nå finansieres med skattebetalernes penger fra borgere som aldri hadde til hensikt at deres skattepenger skulle brukes til å ødelegge nasjonen som tilveiebringer disse skattepengene.

Hvem kunne ha forestilt seg at Storbritannia ville fremme og opprettholde at hvite jenter ble utsatt for gjengvoldtekt, bortført, fengslet og myrdet av islam? Mange påpeker det faktum at ethvert kommunistisk system som noen gang har eksistert i menneskehetens historie, har vært en fullstendig fiasko, men frukten av Storbritannias sosialisme er like mye en fordømmelse av sosialismen som sammenbruddet i systemets økonomiske og politiske filosofier.

Hvem kunne ha forestilt seg at jordens kjøpmenn ville bli tillatt å innføre giftstoffer for å gjennomføre massedrap på over sytten millioner mennesker?

Hvem kunne ha forestilt seg at menn som George Soros, Bill Gates og Anthony Fauci skulle få lov til å fullbyrde sine demoniske onde gjerninger uten absolutt noen konsekvenser?

Da søster White uttalte at de scener som ble utspilt, ikke ville bli drømt om, gjorde hun det i sammenhengen med beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen. Hun fulgte opp sine bemerkninger om Kristi advarsel i Matteus tjuefire, hvor hun skrev: «Disse lærdommer er til gagn for oss. Vi trenger å støtte vår tro på Gud, for rett foran oss ligger en tid som vil prøve menneskenes sjeler. Kristus gjennomgikk på Oljeberget de fryktelige dommer som skulle gå forut for Hans annet komme.»

Leksjonene hun nettopp hadde henvist til, var fremstillingene av både Esekiel og Johannes i helligdommen, der de lærte å forstå at Gud har kontroll over alle ting. I den forvirringen og det opprøret som nå er i gang, en forvirring og et opprør som bare vil tilta etter hvert som historien skrider frem, vil de som er Guds budbærere, slik de er fremstilt ikke bare ved Esekiel og Johannes i

templet, men også ved Jesaja, kunne ferdes gjennom historien på en måte som forherliger Herren bare dersom de forstår at selv de ting vi aldri hadde drømt om, fortsatt er under Guds kontroll.

De hjulene som skjærer inn i de andre hjulene, innbefatter de begivenhetene som man aldri hadde drømt om, og de er de begivenhetene som finner sted i beseglingstiden som begynte den 11. september. De lærdommene som skal læres, læres bare av dem som ved tro går inn i Det aller helligste og ser Kristus og Hans lys skinne fra Arken. Når denne herlighet betraktes slik den er fremstilt ved Daniel i kapittel ti, blir den gruppen som får gagn av lyset, skilt ut fra dem som flyktet fra synet.

Og jeg, Daniel, så alene synet; for mennene som var med meg, så ikke synet; men en stor skjelving falt over dem, så de flyktet og skjulte seg. Daniel 10:7.

Det er meget mer å utlede av avsnittet i den foregående artikkelen, men vi vil ta for oss et hjul idet vi avslutter denne artikkelen. Vi har i den siste artikkelen merket oss symbolikken i tallet tjuefem, og før det brukte vi tid på tallet tretti. Lyset fra Esekiels bok består ikke bare av symbolske tall, men det er likevel verdt først å gjøre seg fortrolig med noen av disse tallsymbolene før vi begynner å bringe klarhet ut av forvirringen.

Syttten

De tre to hundre og femtiårsprofetiene identifiserer en sytttenårsperiode som begynner ved slutten av historien om menigheten i Smyrna. Fra 313 til 330 typifiserer syttten år opprettelsen av dyrets bilde.

De to hundre og femti årene som begynte i 457 f.Kr., endte i 207 f.Kr., sju år etter slaget ved Rafia og ti år før slaget ved Panion. Fra Rafia til Panion var det syttten år, og dette representerer den skjulte historien i vers førti, slik den er fremstilt i vers elleve til femten i Daniel elleve.

Ptolemaios IV Filopator (også kjent som Ptolemaios IV) var herskeren som vant slaget ved Rafia i 217 f.Kr. Han regjerte som konge (og farao) over det ptolemeiske Egypt fra 221 f.Kr. til 204 f.Kr.; således regjerte han i syttten år. Han begynte sitt styre før slaget ved Rafia, men døde før slaget ved Panion.

Slaget ved Rafia, som representerer Ukraina-krigen, begynte i 2014 da De forente stater frembrakte en fargerevolusjon i Ukraina. Ptolemaios IV, sydens konge, er et forbilde på Vladimir Putin, som begynte sitt herredømme i 2000, året før beseglingen av de hundre og førtifire tusen begynte i 2001. Som med Ptolemaios begynte Putin å regjere før Ukraina-krigen, som forbilledliggjøres ved slaget ved Rafia som begynte i 2014. Før Panion blir Putin, slik han forbilledliggjøres ved Ptolemaios, fjernet. Putin begynte å regjere i 2000 og samsvarer således med begynnelsen på beseglingstiden, som begynte det følgende år, i 2001. Syttten symbolske år, slik de representeres ved Ptolemaios, identifiserer den perioden Putin regjerer, og det gjør han under beseglingstiden.

Trump, representert ved avslutningen av de to hundre og femti årene som begynte i 457 f.Kr., er plassert i den samme skjulte historien som Putin, en historie som er syttten år lang og begynner ved slaget ved Rafia. Dragen (Putin) og den falske profeten (Trump) er plassert innenfor den skjulte

historien. I den historien er dyret, fremstilt som «røverne av ditt folk», som symboliserer pavemakten, plassert ved slutten av de sytten årene fra Rafia til Panium.

Året 321 representerer søndagsloven i USA, og 321 er plassert innenfor en syttenårsperiode fra ediktet i Milano i 313 til delingen av riket i 330.

Historien som fremstilles fra Josias store påske, som den kalles, innleder jødernes syttende jubelårssyklus. Fra Josias påske, som er den største veknelsen i Det gamle testamente, og frem til 22. oktober, fremstilles millerittenes historie fra 11. august 1840 til 22. oktober 1844, men enda viktigere fremstilles historien fra 11. september til søndagsloven. Beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen fremstilles ved den syttende jubelårssyklusen fra Josia til 22. oktober. Sytten er et symbol knyttet til beseglingstidens store hendelser, og tallet sytten er et punkt der Esekiels hjul skjærer hverandre.

I den skjulte historien til vers førti i Daniel, slik den er framstilt i vers ti til femten i det samme kapitlet, er dragen knyttet til tallet «17» ved Ptolemaios' regjeringstid. Historien fra slaget ved Rafia i vers elleve til slaget ved Rafia i vers femten er «17» år. Denne historien plasserer Donald Trump i midten av de sytten årene som er framstilt ved disse to slagene. Dyrets bilde, som blir dannet og oppstilt av Trump i De forente stater, er framstilt ved «17» år fra 313 til 330. I vers én i kapittel én er Esekiel i det trettiende året av den «17.» jubelsyklusen. Har du noen gang drømt at tallet sytten framstilte ett av hjulene Esekiel så i Det aller helligste?

Esekiel er et symbol på dem som i beseglingstiden ved tro er gått inn i Det Aller Helligste. De er Peters prester.

Også dere, som levende steiner, blir oppbygd til et åndelig hus, et hellig presteskap, for å bære fram åndelige offer, som er velbehagelige for Gud ved Jesus Kristus. 1 Peter 2:5.

De har fått i oppdrag å frembære et budskap til Guds tidligere paktsfolk, som da blir forbigått, selv om de på forhånd er advart om at Guds tidligere paktsfolk verken vil se eller høre.

Og han sa til meg: Menneskesønn, la din buk ete, og fyll dine innvoller med denne bokrullen som jeg gir deg. Da åt jeg den, og i min munn var den søt som honning. Og han sa til meg: Menneskesønn, gå til Israels hus og tal mine ord til dem. For du er ikke sendt til et folk med fremmed tale og tungt språk, men til Israels hus; ikke til mange folk med fremmed tale og tungt språk, hvis ord du ikke kan forstå. Sannelig, hadde jeg sendt deg til dem, ville de ha hørt på deg. Men Israels hus vil ikke høre på deg; for de vil ikke høre på meg. For hele Israels hus er frekt og hardhjertet. Se, jeg har gjort ditt ansikt hardt mot deres ansikter og din panne hard mot deres panner. Som diamant, hardere enn flint, har jeg gjort din panne. Frykt ikke for dem, og bli ikke forferdet over deres åsyn, enda de er et gjenstridig hus. Esekiel 3:3–9.

Esekiel får pålegg om å forkynne et budskap til det tidligere paktsfolket, slik det er representert ved protestantene i den millerittiske historie og den laodikeiske Syvendedags Adventistkirken i de siste dager. Dersom han nekter å forkynne budskapet, skal blodet av dem som blir latt uten advarsel, komme over ham.

Menneskesønn, jeg har gjort deg til vaktmann for Israels hus. Derfor skal du høre ordet fra min munn og advare dem fra meg. Når jeg sier til den ugudelige: Du skal visselig dø, og du ikke advarer ham og ikke taler for å advare den ugudelige mot hans ugudelige vei, for å redde hans liv, da skal den samme ugudelige dø i sin misgjerning; men hans blod vil jeg kreve av din hånd. Men dersom du advarer den ugudelige, og han ikke vender om fra sin ugudelighet eller fra sin ugudelige vei, da skal han dø i sin misgjerning; men du har berget din sjel. Og når en rettferdig vender om fra sin rettferdighet og gjør urett, og jeg legger en snublestein foran ham, da skal han dø. Fordi du ikke har advart ham, skal han dø i sin synd, og hans rettferdige gjerninger som han har gjort, skal ikke bli husket; men hans blod vil jeg kreve av din hånd. Men dersom du advarer den rettferdige, så den rettferdige ikke synder, og han ikke synder, da skal han visselig leve, fordi han tok imot advarselen; også du har berget din sjel. Esekiel 3:17–21.

I de første «elleve» kapitlene av Esekiel blir han vist Jerusalems ødeleggelse, fremstilt gjennom synene ved elven Kebar, sletten og Jerusalem. Han får i oppdrag å forkynne en advarsel om den forestående dom over Jerusalem. Advarselsbudskapet om den forestående dom over Jerusalem er den advarsel som først blir gitt til den laodikeiske Syvendedags Adventist-menighet. Advarselen identifiserer dommen og forkastelsen av Guds folk i Jerusalem, som ikke besitter Guds segl. Advarselen forbildet ved Esekiel er advarselen om den snart kommende søndagsloven.

I de første elleve kapitlene, hvor disse sannhetene blir fremsatt, blir Esekiel gjort stum og taler deretter bare når Gud særskilt åpner hans munn; dette fortsetter inntil Jerusalems ødeleggelse, da han igjen kan tale.

Da fór ånden inn i meg og reiste meg opp på mine føtter, og han talte med meg og sa til meg: Gå, lukk deg inne i ditt hus. Men du, menneskesønn, se, de skal legge bånd på deg og binde deg med dem, så du ikke skal gå ut iblant dem. Og jeg vil la din tunge klebe til ganen i din munn, så du blir stum og ikke skal være en refser for dem; for de er et opprørsk hus. Men når jeg taler med deg, vil jeg åpne din munn, og du skal si til dem: Så sier Herren Gud: Den som hører, han høre; og den som lar være, han la være; for de er et opprørsk hus. Esekiel 3:24–27.

Da Jerusalem falt, kunne Esekiel igjen tale.

Og det skjedde i det tolvte året av vårt fangenskap, i den tiende måneden, på den femte dag i måneden, at en som var unnsloppet fra Jerusalem, kom til meg og sa: Byen er slått. Og Herrens hånd hadde vært over meg om kvelden, før han som var unnsloppet, kom; og han hadde åpnet min munn inntil han kom til meg om morgenen. Da ble min munn åpnet, og jeg var ikke lenger stum. Esekiel 33:21, 22.

Jerusalems fall representerer den laodikeiske syvendedagsadventistkirkes fall i de siste dager. Dette fallet finner sted samtidig som de som ble beseglet i Jerusalem i kapittel ni, da blir løftet opp som den triumferende kirke. Laodikeerne innenfor Jerusalem blir tatt ut, og de hundre og førtifire tusen blir løftet opp idet herlighetens rike blir opprettet. Dette herlighetens rike var forbilledlig framstilt ved nåderikets opprettelse på korset. Nåderiket på korset svarer til herlighetens rike ved søndagsloven, og disse to rikene blir satt inn i den profetiske historiens rekkefølge slik den finnes i Esekiels bok. De første elleve kapitlene, når Esekiel settes inn i helligdommens sammenheng,

handler om renselsen av Guds kirke idet Hans folk forvandles fra den stridende kirke, som er definert som sammensatt av hvete og ugress, til den triumferende kirke, som består av pinsehøytidens hveteoffer.

Og du, vanhellige, ugudelige fyrste i Israel, hvis dag er kommet, når misgjerningen skal få ende, så sier Herren Gud: Ta av hodebåndet og løft av kronen! Dette skal ikke være som før: opphøy den som er lav, og ydmyk den som er høy. Jeg vil omstyrte, omstyrte, omstyrte det; og det skal ikke være mer, inntil han kommer som retten tilhører; og ham vil jeg gi det. Esekiel 21:25–27.

Sedekia var Judas siste konge, og han er den «ugudelige fyrste i Israel, hvis dag er kommet» i versene. Nebukadnesar stod i ferd med å innta Jerusalem, og Sedekias krone skulle tas bort av Babylon, som skulle omstyrtes av mederne og perserne, som igjen skulle omstyrtes av grekerne, som skulle omstyrtes av Roma. Den tredje omstyrtelsen når frem til Roma, som er den historiske tiden da Kongen «som den tilhører med rette», skal motta nåderikets krone ved opprettelsen av dette riket på korset.

«For den ‘vanhellige ugudelige fyrste’ var den endelige regnskapets dag kommet. ‘Ta av diademmet,’ påbød Herren, ‘og ta av kronen.’ Ikke før Kristus selv skulle opprette sitt rike, skulle Juda igjen få ha en konge. ‘Jeg vil omstyrte, omstyrte, omstyrte det,’ lød det guddommelige påbud om Davids hus’ trone; ‘og den skal ikke være mer, før han kommer som den med rette tilhører; og jeg vil gi den til ham.’ Esekiel 21:25–27.» Prophets and Kings, 451.

I tiden for senregnet, som begynte da dommen over de levende begynte den 11. september, oppretter Kristus sitt herlighetsrike.

«Når de fire englene slipper taket, vil Kristus opprette sitt rike.» Spalding and Magan, 3.

En forberedelsesperiode begynner ved 11. september, og ved søndagsloven blir det herlige hellige fjell løftet opp over alle haugene og fjellene.

Ordet som Jesaja, Amoz’ sønn, så om Juda og Jerusalem. Og det skal skje i de siste dager at fjellet med Herrens hus skal stå fast grunnfestet som det høyeste av fjellene og være opphøyd over høydene; og alle folkeslag skal strømme til det. Og mange folk skal gå av sted og si: Kom, la oss gå opp til Herrens fjell, til Jakobs Guds hus, så han kan lære oss sine veier, og vi kan vandre på hans stier. For fra Sion skal loven utgå, og Herrens ord fra Jerusalem. Jesaja 2:1–3.

Den 11. september ble vindene sluppet løs og deretter holdt tilbake; slik ble begynnelsen på opprettelsen av riket i Daniel 2 markert, det som er fremstilt som en stein hogd ut av fjellet, og som fyller hele jorden.

«Dette synet ble gitt i 1847, da det bare var svært få av adventbrødrene som holdt sabbaten, og blant disse var det bare noen få som mente at dens overholdelse var av tilstrekkelig betydning til å trekke en grense mellom Guds folk og de vantro. Nå begynner oppfyllelsen av dette synet å bli synlig. ‘Begynnelsen på den trengselstid’ som her er nevnt, sikter ikke til den tiden da plagene skal begynne å bli utøst, men til en kort periode like før de blir utøst, mens Kristus er i

helligdommen. På den tiden, mens frelsesverket går mot sin avslutning, vil trengsel komme over jorden, og folkene vil bli vrede, men holdes i tømme slik at de ikke hindrer den tredje engels verk. På den tiden vil 'sildigregnet', eller vederkvegelsen fra Herrens åsyn, komme for å gi kraft til den tredje engels høye røst og berede de hellige til å stå fast i den tiden da de sju siste plagene skal bli utøst.» Early Writings, 85.

Kristus oppretter sitt evige rike i tiden for sildigregnet, og hans rike omfatter nåderiket som ble grunnlagt ved korset, og også hans herlighetsrike ved søndagsloven. Sedekia til Babylon (1. rike), til Medo-Persia (2. rike), til Hellas (3. rike) og videre til det hedenske Roma (4. rike) identifiserer historien som leder frem til nåderiket. Denne historien identifiserer en parallell historisk rekke fra det pavelige Roma (åndelig Babylon, 5. rike), til De forente stater (åndelig Medo-Persia, 6. rike), til De forente nasjoner (åndelig Hellas, 7. rike) og videre til den trefoldige union av dragen, dyret og den falske profet, som sammen utgjør det moderne Roma (åndelig Roma, 8. rike, som er av de sju).

Seieren til dette riket i Daniel 2 er fremstilt ved en stein, og Guds trofaste er steiner i tempelet.

Også dere, som levende steiner, blir oppbygd til et åndelig hus, et hellig presteskap, for å bære fram åndelige offer, som er velbehagelige for Gud ved Jesus Kristus. 1 Peter 2:5.

Det evige seirer over verdens riker og fyller hele verden. I Esekiel, fra kapittel førti til slutten av boken hans, blir det samme riket fremstilt som et tempel som fyller verden med livets vann.

Vi vil fortsette med disse tingene i den neste artikkelen.